

מעל ל- 180,000 עותקים

התגובה היהודית למיסיונרים

גליון סתירת התנועה המיסיונרית

הרב בן-ציון קרביץ

יהודים למען יהדות - JEWS FOR JUDAISM

הכנסת
THE KNESSET

ברצוני לאחל הצלחה לארגון "יהודים למען יהדות" ולמייסדו,
הרב בן-ציון קרביץ. הם קיבלו על עצמם משימה חשובה ביותר,
והיא המאבק נגד גופים מיסיונריים בקרב הנוער היהודי.

הצלחתם היא הצלחת כולנו.

בכבוד רב,

משה ארנס
חבר הכנסת

ספר זה מוקדש לזכר נשמת
איש אוהב ספר ויודע ספר
חסיד ואוהב חסד
איש דגול מרבבה
אבינו יקירנו
הרה"ח ר' אהרן יעקב
בן הרה"ח ר' אליעזר
קורנוסר
נלב"ע ז' בתמוז ה' תשס"ב
יהי רצון שספר זה ישמש כזכרון נצח לזכרו

צבי ובטי רייזמן ומשפחתם
לוס אנג'לס

התגובה היהודית למיסיונרים

גליון סתירת התנועה המיסיונרית
הרב בן-ציון קרביץ

הוצא לאור על-ידי:

Jews For Judaism International Inc.

P.O.B. 351235

Los Angeles, CA 90035

Phone: (310) 556-3344

Email: la@jewsforjudaism.org

www.jewsforjudaism.org

הוצאה ראשונה בעברית

תרגום: יעל נגר-שנאל

כל הזכויות שמורות כולל העתקה, צילום ותרגום

Copyright © 2003 Jews For Judaism International, Inc.

תוכן העניינים

5.....	"יהודים למען יהדות": תגובה למצב חירום
7.....	האובססיה לגייר יהודים
10	"יהודים משיחיים": פרדוקס תנכ"י או מציאות דתית?
18	המשיח לפי היהדות
20	הפרכת "הוכחות תנכ"יות" של הנוצרים
23	פתרונות מעשיים לבעיית הכתות והמיסיונרים
26.....	סיפורים אישיים
30	מקורות
30	אודות המחבר

"יהודים למען יהדות"

תגובה למצב חירום

ק בוצות מיסיונריות רבות מגבירות את מאמציהן להמיר את דתם של יהודים בישראל. עם נסיון והצלחה נרחבים בהמרת יהודים מחוץ לישראל, קבוצות אלו מציבות אתגרים נוספים לחברה שהיא ממילא מוצפת בבעיות פוליטיות, כלכליות ובטחוניות. ארגון מיסיונרי אחד בשם "יהודים למען ישו", מתיימר לטעון שיהודים צעירים בישראל, שהאלימות וחוסר המנוחה נמאסו עליהם מבקשים פתרונות, ובמיוחד מוכנים לבשורה של ישו. למרבה הצער, בעית ההתנצרות אשר הגיעה למימדים של מגיפה בארה"ב, מתפשטת עתה ברחבי ישראל. הנוסח העברי של גליון זה מציג מבוא לבעיה המיסיונרית ותגובה לאתגר זה.

ע"פ סקרים שנערכו לאחרונה (גלופ, הריס), ישנם כ-70 מיליון נוצרים ש'נולדו מחדש' בצפון אמריקה, ורובם שוכנעו שעל מנת שישו יחזור עלי-אדמות, ראשית על היהודים להתנצר. קבוצות נוצריות כגון 'Southern Baptist Convention' אשר העבירו החלטה בשנת 1996 הקוראת לפעילות למען גיור יהודים לנצרות, ארגון 'Assemblies of G-d' וקבוצות אין-ספור נוספות של נוצרים ברחבי העולם, תורמות מעל 250 מיליון דולר בשנה למטרת המרת דתם של יהודים בדרכים אגרסיביות. נוצרים מטיפים אלה ייסדו "בתי כנסת עבריים משיחיים" על מנת למשוך אליהם יהודים. מספר "בתי כנסת" אלה גדל במספר מ-20 עד ל-400 בעשרים השנים האחרונות.

המיסיונרים משכנעים את ה"חניכים" שלהם שהם אינם נחשבים כיהודים "שלמים" עד אשר יקבלו על עצמם את ישו כמשיח, וכן שיהודי יכול עדיין לשמור על זהותו היהודית אף לאחר שהתנצר. על-פי מחקר אוכלוסיה יהודית שנערך בשנת 2001, מעל מיליון יהודים בצפון אמריקה מזהים עצמם עם דת אחרת מזו של היהדות.

במשך 25 השנים האחרונות למעלה מ-275,000 יהודים ברחבי העולם התנצרו ע"י מיסיונרים המשתמשים בטכסיסים מטעים בהם הם מציגים אמונות נוצריות במסווה של היהדות. למשל, בשורת הנצרות מופצת על-ידי "רבנים משיחיים" הלובשים כיפות וטליתות ומפיצים את תורתם ב"תפילות שבת" ו"תפילות ימים-נוראים". "יהודים משיחיים" אלה מציגים את אמונתם בנצרות בשם חדש - "יהדות משיחית".

קבוצות אלה השפיעו על הכנסיות מהזרם הכללי, המטיפות להשתמש באותן טכניקות מטעות. לראשונה בהיסטוריה, יהודים מתקבלים ברצון לכנסיה בטענה כי הם עדיין יכולים לשמור על זהותם היהודית. לאחר מכן, חברי הכנסייה מפגישים את היהודי עם "יהודי אשר קבל על עצמו

את מרות האלוהים". דרך זו של התנצרות מגדילה את מספר אנשי הקשר המשמשים כחוליה המקשרת את "היהודים המשיחיים" לחברים נוצרים במקום העבודה, בבתי הספר, ובמסגרות החברתיות.

בניגוד לדעה הרווחת, לא רק יהודים המעוררים נפשית נופלים ברשתם של המיסיונרים, אלא כל יהודי עלול וניתן להשפעה. המיסיונרים מרבים להציב להם כמטרה את הקמפוסים באוניברסיטאות, בתי חולים, מוסדות שיקום מסמים, עולים מרוסיה, זוגות בנישואי תערובת, בתי גיל הזהב, קניונים בשכונות יהודיות, וכן את הקהילה הישראלית בארה"ב. בעורמה הם מצטטים, מתרגמים ומפרשים בצורה מעוותת את התנ"ך ומקורות מספרות רבנית על מנת "להוכיח" שישו (Jesus) היה גם המשיח היהודי וגם האלוהים. שלילת הבסיס הלגיטימי של היהדות תוך כדי שימוש מטעה של מנהגים, תשמישי קדושה, ואפילו מנגינות מסורתיות, מבלבלת את המועמד להתנצרות והופכת אותו לפגיע יותר.

קבוצות מיסיונריות אלו, מעל ל-900 במספר בצפון אמריקה בלבד, פעילות ברחבי העולם כולו ונמצאות כמעט בכל מרכז יהודי. לחלק מן הקבוצות בתנועה זו יש כח פוליטי לא מבוטל. לאחת מהן אפילו הוענק מעמד של "משקיף" באו"ם. מספר קבוצות ייסדו בתי ספר "יהודים משיחיים" ו"ישיבות" המוציאות משעריהן "רבנים משיחיים". בישראל יש למעלה מ-100 "ארגונים משיחיים" ושתי "ישיבות משיחיות". קבוצות אלה אורבות אך ורק לאנשים חסרי חינוך יהודי, שאינם קשורים לארגונים יהודיים, או לאלה שהתרחקו מיהדותם.

בתגובה לאיום הולך וגדל זה, קם ב-1986 הארגון "יהודים למען יהדות". לרשת הארגון יש מרכזים בלוס-אנג'לס, וושינגטון, טורונטו, ויוהנסברג שבדרום אפריקה. מטרותיה העיקריות הן שתיים – האחת: חינוך מונע, והשנייה: השבת יהודים שנלכדו ברשתם של המיסיונרים אל חיק היהדות.

כדי להשיג מטרות אלה מציע ארגון "יהודים למען יהדות" יעוץ ליהודים משיחיים, מנהל מעקב אחר פעילות מיסיונרית, מקיים הרצאות, ומגיש קורסים אינטנסיביים העוסקים בנושא הפעילות נגד מיסיונרים. "יהודים למען יהדות" הוא החלוץ בשטח פרסום חומר בהיקף בינלאומי נגד המיסיונרים. הארגון הוציא לאור פרסומים בדפוס ואלקטרונית, קלטות השמעה וקלטות וידאו, חלקן באנגלית ואף ברוסית. בנוסף לכך, אפשר למצוא אתר הארגון ברשת: <http://www.jewsforjudaism.org>

התרופה הטובה ביותר נגד מכת המיסיונרים וכתות ה"עבריים הנוצרים" היא קהילה יהודית המיודעת באופי המיסיון. "יהודים למען יהדות" מציע מספר תוכניות המציגות את מהות

המאמצים לנצר יהודים, היקף פעילות זו, וכיצד לפעול נגדם. קורסים אלה מדגימים מודעות לטכניקות של המיסיונרים המושתתות על הטעיות ושקרים בכדי להציג את היהדות באור מעוות.

לעיתים קרובות, יהודים מרגישים נבוכים ומאוימים בפני המיסיונרים. חשוב לנו לדעת את הפגמים התיאולוגיים בטענותיהם של ה"יהודים המשיחיים" הגורסים כי האמונה בישו היא בעצם הגשמה של היהדות. למרות שרוב היהודים יודעים שאין אנו מאמינים כי ישו הוא המשיח, מעטים בלבד מסוגלים להסביר מדוע.

בכדי להשיג מטרות אלה "יהודים למען יהדות" מושיט עזרה בקמפוסים, ליהודי רוסיה ול"יהודים המשיחיים". הדרכה לעזיבה מרצון חופשי מוצעת לאלה אשר נלכדו ברשתם של ה"יהודים המשיחיים". זאת מתוך ההנחה שבזמן שהמועמד החליט להצטרף ל"יהודים המשיחיים" לא עמד בפניו מידע מושלם בכדי שיוכל להחליט החלטה מבוססת ונבונה, ולכן יש להציג בפניו את הצד היהודי נגד הטענות הנוצריות. בחלק מסניפינו נפתחו קבוצות תמיכה המציעות ידע ועידוד ליחידים ולמשפחות שהושפעו ע"י המיסיונרים והכתות.

עד כמה מצליח ארגון "יהודים למען יהדות"? אם "גר", או "מועמד להיות גר", מוכן לשמוע את גישת היהדות יש סיכוי של 60% - 70% ש"גר" זה יחזור לחיק היהדות. רוב האנשים שקיבלו יעוץ מאתנו מסתכלים על המורשה היהודית בראיה מחודשת ובהערכה חיונית.

אם הנך מעוניין במידע נוסף, בהזמנת מרצה לקבוצה, או בייעוץ פרטי, אנא התקשר אל אחד ממשרדי ארגון "יהודים למען יהדות" המופיע בגב חוברת זו.

האובססיה לגייר יהודים

ב עשרים השנים האחרונות חלה עלייה מדאיגה בהשפעת הזרמים המטיפים לנצרות. עליה זו מלווה בהתעצמות המדהימה של פעילות נוצרית מיסיונרית המציבה לעצמה מטרה לנצר יהודים. התקציב השנתי לאחת מקבוצות אלה הנקראת "יהודים למען ישו" הנו 18 מיליון דולר (בארה"ב). מעל ל-1,000 כתות מיסיונרים השואפות לנצר יהודים משקיעות מידי שנה למעלה מ-250 מיליון דולר (בארה"ב). כתות אלו תומכות במאות מיסיונרים במשרה מלאה, בתוכניות רדיו וטלוויזיה, ואף הקימו 400 "בתי כנסת משיחיים" המתיימרים להיראות כבתי כנסת יהודיים, אך הינם למעשה נוצרים.

שיטות הגיור של המיסיונרים

קבוצות אלה משתמשות בשלושה טכסיסים מטעים על מנת למשוך אליהם יהודים: ראשית, בטענה שאפשר לשמור על הזהות היהודית אף לאחר הגיור לנצרות. שנית, לעיתים קרובות, בציטוטים, הסברים, תרגומי פסוקים ודברי רבנים בצורה מסולפת, על-מנת לבסס את טענותיהם. ושלישית, בניסיון לערער את הבסיס הלגיטימי של היהדות תוך טענה שרק דרך הנצרות אפשר להתקרב לאלוהים ולישועה.

כמו כן, קבוצות מיסיונריות רבות משתמשות בשיטות הפחדה בכדי למנוע מהיהודים להיוועץ ולדבר עם רבנים, ובכך מונעות מהם את ההזדמנות לשמוע את הצד השני.

יהודים ונוצרים כאחד מתנגדים מוסרית לשיטות מטעות אלו. קבוצות נוצריות רבות אף מוקיעות את תנועות "היהודים המשיחיים" בפומבי. ביניהן יש לציין את:

The Episcopal Bishops of Maryland, The Archdiocese of Harrisburg, PA, The National Conference of Catholic Bishops, Washington D.C., The Campus Ministry Board of American University of Washington D.C., The National Conference of Christians and Jews (Southern California Region), and The Interfaith Conference of Washington D.C.

(קבוצה המכילה בתוכה Roman Catholic Archdiocese וגם בפטיסטים וקבוצות פרוטסטנטיות מהזרם המרכזי).

התעצמות הבעיה

על אף הגינוי המתפשט, מאמצי "היהודים המשיחיים" זכו להצלחות מדאיגות. ע"פ השבועון הנוצרי 'Charisma': "יותר יהודים קיבלו את ישו כמשיח שלהם במשך 19 השנים האחרונות מאשר במשך 19 הדורות האחרונים" (ציון זה אינו כולל את הניצור בכפייה כמו במקרה "האנוסים" בזמן האינקוויזיציה בספרד). רוב המומחים טוענים שלמעלה מרבע מיליון יהודים בעולם התגיירו והם כעת "יהודים משיחיים".

התלמוד מלמד (סנהדרין דף ל"ז) ש"כל המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם מלא". אמרה זו מדגישה את החשיבות לעזור לכל יהודי. אפילו אם ארגונים אלה הולוכו שולל רק יהודי אחד, דאגתנו צריכה להיות גדולה, וכשמכפילים זאת במאות אלפים, הדאגה והחרדה צריכות לבוא לביטוי יתר.

”היהודי קודם”

אנו שומעים על ”יהודים למען ישו”, אך אין שום קבוצה הנקראת ”בודהיסטים למען ישו” או ”הינדואיסטים למען ישו”. כנראה שלנוצרים המטיפים יש אובססיה לגייר דווקא יהודים יותר מכל קבוצה אחרת. ישנן סיבות תיאולוגיות ופסיכולוגיות לאובססיה היסטורית זו.

האובססיה התיאולוגית לגייר יהודים

תורת הנצרות אומרת ”היהודי תחילה וגם (הגוי) היווני (*Romans 1:16*). נוצרים מטיפים אדוקים מפרשים זאת כי עליהם מוטלת המשימה לגייר כל אדם, ובמיוחד את היהודים.

רבים מהנוצרים האדוקים מאמינים ש”ביאת המשיח השניה” של ישו תלויה ביהודים, וכן גם הישועה לאנושות כולה. בכדי להוכיח זאת הם מצטטים את הפסוקים ”ישועה היא מאת היהודים” (*John 4:22*) ”לא תראו את פני עד אשר אתם (היהודים) אומרים – ברוך הוא (ישו) הבא בשם אלוהים” (*Matthew 23:39*).

יש המאמינים שחזרתו של ישו תלויה בניצורם של 144,000 יהודים בדיוק (ע”פ פרק שביעי של *Revelation*) ושארית היהודים תושמד בתלאות אשר יתרחשו בד בבד עם חזרתו של ישו. ובלשונו של ריצ’רד יאו, נוצרי אדוק לשעבר (אינו יהודי): ”...הנקודה המטרידה בעניין הזה היא, שמיליוני אנשים בארץ הזאת מקבלים את הרעיון שזה מקובל אם ימותו מיליוני אנשים (יהודים) בשואה נוראה זו משום שזהו תנאי לחזרתו של ישו. לדעתי, דבר זה מאוד, מאוד, מפחיד”.

האובססיה הפסיכולוגית

כיוון שהמושג ”משיח” במקורו הנו מושג יהודי במיוחד, הרעיון שיהודים דוחים את ישו כמשיח מהווה בעיה ופרדוקס קשה עבור הכנסייה הנוצרית. לכן, בעיני רבים מהמטיפים האדוקים, כל גיור של יהודי לדת הנוצרית נותן תוקף לאמונתם.

במשך דורות, התגובה לדחייה היהודית של ישו הייתה רדיפת היהודים, אשר תורצה והוצדקה כעונש מאלוהים על שלא קיבלו עליהם את מרותו של ישו. אש הרדיפות לובתה על-ידי פסוקים מהברית החדשה:

1. ”אתם (היהודים) בניו של אביכם, השטן” (*John 8:44*).
2. ”היהודים אשר הרגו את ישו ואת הנביאים, אשר גירשו אותנו, הם אינם מוצאים חן בעיני האלוהים” (*I Thessalonians 2:15*).
3. ”ויענו כל האנשים (היהודים) ויאמרו דמו עלינו ועל זרעינו” (*Matthew 27:35*).

רוב הנוצרים האדוקים טוענים שמבצעי הזוועות ביהודים לא היו נוצרים "אמיתיים". אך על-פי היסטוריונים רבים, דווקא פסוקים מעין אלה בברית החדשה הם אשר תרמו ליצירת אורה שאפשרה למאורעות נוראים אלה להתרחש. (לחקירה מעמיקה בעניין זה ראה ספר The Roots of Christian Anti-Semitism המופיע ברשימת הקריאה המומלצת בסוף החוברת).

כיום, לאחר כמעט אלפיים שנה של דחיית "ישו" על-ידי היהודים, הדילמה עדיין קיימת. ובשל הצורך התיאולוגי והפסיכולוגי האדיר לגייר יהודים, הנוצרים המטיפים הקציבו מיליוני דולרים למטרת פיתוח טכניקות חדשות, מתוחכמות ומטעות בכדי לגייר יהודים.

"יהודים משיחיים" **פרדוקס תנכ"י או מציאות דתית?**

א נשים רבים מתבלבלים למשמע טענותיהם של ה"יהודים המשיחיים", ואינם מודעים לתגובה היהודית להצהרותיהם כי:

1. ניתן לשמור על הזהות היהודית גם לאחר שיהודי "מתגייר".
2. ספרי הנביאים בתנ"ך מלאים ברמזים על ישו.
3. ישועה רוחנית וקרבה לאלוהים ייתכנו רק דרך אמונה בישו.
4. ניסים מוכיחים את אמיתות הנצרות.
5. האמונה הנוצרית ב"שילוש" האלוהים היא ברוח היהדות.

אנו מקווים שעל ידי בדיקת כל אחת מן הטענות הנ"ל והתגובה היהודית ההולמת לה, עמדת היהדות תובן היטב.

טענה מס' 1

"ניתן לשמור על הזהות היהודית גם לאחר שהיהודי "מתגייר" "

במאמיהם לנצר יהודים טוענים המיסיונרים, שיהודי ממשיך להיות יהודי על אף אמונתו הנוצרית. השימוש במונחים כגון "יהודים למען ישו", "נוצרי עברי", "יהודי משיחי", אינו אלא טכסיס המיועד להציג את היהודים שהתנצרו כיהודים¹.

¹ חוברות הדרכה של המיסיונרים מעודדת את השימוש בביטוי "מאמין" במקום "נוצרי", "משיח" במקום "ישו", "עץ" במקום "צלב" ו"הברית החדשה" במקום "התורה החדשה" כדי להציג מסר שנשמע יהודי יותר.

האמת היא, שהמיסיונרים מרחיקים לכת וטוענים שיהודים אשר מקבלים את ישו (או "ישוע" כפי שהם מכנים אותו) הם יהודים "מושלמים", ובכך רומזים ששאר היהודים אינם מושלמים.

הרמאות וההטעיה בטשטוש חומרת האיסור על היהודי להתנצר, באות לידי ביטוי בשימוש המעוות של סמלים ומנהגים יהודיים², בהמצאת טקסטים יהודיים חדשים, ובסילוף הרקע והחינוך היהודי של "יהודים משיחיים". רבים ממנהיגי ה"יהודים המשיחיים", מתיימרים להציג עצמם כ"רבנים" ואת מרכזי התפילה שלהם כ"בתי כנסת".

השימוש בטכסיסים אלה הנו ניסיון להציג את שיטתם הנוצרית בצורה שתקסום ליהודים אותם הם מעונינים לגייר. ואמנם, כדברי אחת מהקבוצות הנוצריות המוקיעות את "היהודים המשיחיים": "טכניקות אלה, דינן כגיור של כפיה ויש להוקיען" (מתוך הצהרה פומבית של *Interfaith Conference of Metropolitans, Washington D.C.*).

התגובה היהודית

על אף המאמצים השטחיים להעניק צביון יהודי לביטויים כמו "יהודים משיחיים" או "יהודים למען ישו", העובדה בעינה עומדת, מושגים אלה הנם סתירה תיאולוגית. אנשים המתיימרים להיקרא "יהודים משיחיים" טוענים כי אדם שנולד יהודי לעולם אינו יכול לאבד את שורשיו ותרבותו היהודית. אך התנ"ך מלמד אותנו כי אמונות האדם משפיעות על מעמדו היהודי. ואדם שנולד יהודי יכול בנקודה מסוימת, ולו רק זמנית, לחדול זמנית מלהיקרא יהודי.

בספר מלכים א', אליהו הנביא נשלח להוכיח את בני ישראל על שעבדו לאליל זר שנקרא "בעל". אליהו אומר לבני ישראל "עד מתי אתם פוסחים על שני הסעיפים? אם ה' הוא האלוהים, לכו אחריו. ואם הבעל, לכו אחריו" (מלכים א', פרק י"ח:כ"א). דהיינו, או שאתה יהודי או שאתה עובד הבעל, אי אפשר לעבוד את שניהם בו בזמן. הסיפור מסתיים בכך שהיהודים גינו את מעשיהם הפסולים וחזרו לחיק היהדות.

מכך אנו למדים לקח חשוב: יהודי שתועה אחר דת אחרת נשאר יהודי כל עוד שמורה אצלו החובה הרוחנית לחזור בתשובה ולחזור לחיק היהדות. אבל, כל זמן שאמונותיו הן של עבודה זרה הוא אינו יכול לקרוא לעצמו יהודי. (כמובן שיהודי שאינו מקיים מצוות, דינו שונה מזה של יהודי אשר בחר בדת זרה).

² בנסיון להוכיח את יהדותם, יש ב"יהודים המשיחיים" אשר מכנים את היהדות האורתודוקסית כ"כת", בטענה שהם נשמעים לדברי בני-אדם במקום לאלוהים. מעבר לעובדה שזהו שקר, יש בטענה זו צביעות, משום שהם משתמשים באותן מסורות רבניות בניסיון להיראות כיהודים.

התורה מלמדת שליהודים ולגויים ניתנו דרכים שונות להתקרב לבורא. היהודי מחויב בדיני התורה, ואילו הגוי מחויב לשמור רק על שבע מצוות בני נח (לקבלת הסבר מפורט על שבע מצוות בני נח ראה ספר 'The Path of the Righteous' ברשימת הקריאה המומלצת בסוף החוברת). קבוצה אחת אינה טובה מן השניה, הן פשוט שונות. ולכן, אמונות ומנהגים מסוימים כגון, אכילת חזיר מותרים לגויים, אך אסורים ליהודים. אמונות נוצריות בקשר לאלוהים, ישועה ומשיח אסורות ליהודים. ומשום כך, המושגים "יהודי משיחי" או "יהודים למען ישו" מהווים סתירה מוחלטת.

טענה מס' 2

"ספרי הנביאים בתנ"ך מלאים ברמזים על ישו"

"יהודים משיחיים" אמינים שישו הוא המשיח המובטח והם מנסים להוכיח זאת ע"י ציטוטים שונים מהתנ"ך.

ציטוטים אלה יכולים להישמע מרשימים, מבהילים, ומבלבלים לאדם עם רקע שטחי ביהדות וללא שליטה בשפה העברית.

התגובה היהודית

1. סיבה היחידה שקטעים ו"הוכחות מהטקסט" אלה נראים כמרמזים על ישו היא משום שצוטטו או תורגמו בצורה מסולפת או הוצאו מהקשרם כפי שנדגים בצורה ברורה.

כל דבר שכתוב בכל עניין שהוא, אם תורגם בצורה מעוותת או הוצא מהקשרו עלול להיות מנוסח בצורה שתביע דברים שלא התכוונו אליהם במקור. כלל זה נכון גם לגבי "הברית החדשה". לדוגמה, ב"ברית החדשה" (Luke 14:26) ישו מצוטט לאמור:

"אם אדם בא אלי ואינו שונא את אביו ואמו, אשתו, ילדיו, אחיו, ואחיותיו, ואפילו את חיי עצמו הוא אינו יכול להיות תלמידי".

בקריאה ראשונה של הפסוק, ניתן להבין שאדם צריך לשנוא את משפחתו, ואפילו את עצמו, כתנאי להיות נוצרי.

אבל, כל נוצרי שנתקל בקריאה מילולית זו יגיב בהתגוננות ויטען שאין זו משמעות הכתוב בכלל, ויסביר שזה משתמע כך משום שהפסוק הוצא מהקשרו ותורגם בצורה מעוותת.

זו בדיוק הנקודה שברצוננו להדגיש: כלומר, מה שהפסוק אומר, ומה שהפסוק מתכוון לומר יכולים להיות שני דברים שונים בתכלית. בכדי להבין בצורה נכונה פסוק, בין מן התנ"ך או

מה"ברית החדשה", חייבים לקרוא את הפסוק בהקשרו ובתרגום מדויק.

כמו כן, כאשר מיסיונר מצטט פסוק מהתנ"ך, יש לוודא שהוא תורגם בצורה נכונה מן המקור העברי. לדוגמה, כתוב בתהילים כ"ב:י"ז: "כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי" פסוק זה מופיע בהקשר לדוד המלך, כאשר נרדף ע"י אויביו המכונים לעיתים "אריה" (ראה תהילים פרקים ז' וגם י"ז, וישעיהו ל"ח:י"ג). אך כאשר קטע זה הוצא מהקשרו ותורגם בצורה מסולפת, הוא מופיע כך: "הם נקבו ידי ורגלי" – כפי שמופיע בגרסאות הנוצריות – פסוק זה בצורה ברורה מורה על ישו.

דוגמה זו הנה מני רבות המדגימות כיצד המיסיונרים מעוותים ומתרגמים פסוקים בצורה מסולפת כדי שישרתו את מטרותיהם. ליהדות יש תשובה והסבר לכל דוגמא. הכלל החשוב הוא: לשאול "האם הפסוקים האלה נקראים בהקשרם הנכון ובתרגום מדויק?". לצערנו, רוב "היהודים המשיחיים" מקבלים את הפירוש הנוצרי בצורה עיוורת, למרות שאף פעם לא שמעו או הבינו לגמרי את ההסבר היהודי.

לאחר בדיקה חוזרת של טיעוני שני הצדדים בפתיחות ובאופן אובייקטיבי, מאות "יהודים משיחיים" החליטו שהם בעצם רוצים לחזור לחיק היהדות.

2. מיסיונרים משתמשים לעיתים רבות בתרגומים מעוותים של קטעים ב"ברית החדשה" כהוכחה שמאורעות או נבואות אכן התגשמו. אך למי שמכיר היטב את התנ"ך במקורו, מתבהר שמה שה"ברית החדשה" מייצגת כברור לחלוטין, הנו בעצם מפוקפק. הנה למשל הדוגמאות הבאות:

א. בשלושה מקומות בתנ"ך (בראשית מ"ו:כ"ז, שמות א':ה', דברים י':כ"ב) נאמר שיעקב בא למצרים ב-70 נפש. אך ב"ברית החדשה" ("מעשי השליחים") *Acts* 7:14 רשום מספר מוטעה של 75.

ב. בספר *Hebrews* שב"ברית החדשה" (פרק ח':ח-י"ג) מופיע ציטוט מירמיה שהאלוהים החליף את בריתו עם היהודים ב"ברית החדשה" בטענה שהיהודים לא שמרו את "הברית הישנה" ולכן, "אנכי בחלתי במ". אך במקור העברי בירמיה ל"א:ל"ב לא נאמר כי האלוהים בחל בהם או הזניח אותם, אלא בדיוק ההפך: שהאלוהים היה כבעל לעם ישראל. "ואנכי בעלתי במ" ועוד מודגש: "והייתי להם לאלוהים והמה יהיו לי לעם." יש מהנוצרים המסבירים בתרגומם כי הכוונה היא שהאלוהים הפר את בריתו ודחה את העם היהודי. פירוש זה אינו תואם כלל את מה שנאמר בתנ"ך, שהמצוות קיימות לעולם (תהילים קי"ט:קנ"א-קנ"ב) ושהאלוהים

הבטיח כי לעולם לא ימאס בעמו, או יפר את בריתו³ עם היהודים (שופטים ב':א', ויקרא כ"ו:מ"ד-מ"ה).

נוצרים אדוקים מקבלים ברצון את התנ"ך כיסוד ל"ברית החדשה", ורואים בו כדבר האלוהים אשר אינו ניתן לערעור. אם נוצרים אלו היו עקביים בדרך ההגיון שלהם בכל פעם כשמתגלה סתירה בין "הישן" ל"חדש", ההגיון מחייב שיסכימו כי הטעות חלה ב"ברית החדשה".

טענה מס' 3

"ישועה רוחנית ויחס אישי עם אלוהים ייתכנו רק דרך ישו"

מיסיונרים טוענים שלא תיתכן ישועה מחטא, או כל אפשרות לקשר אישי עם האלוהים מבלי להאמין בישו. ובמיוחד בנוגע ליהודים, הם טוענים כי היהודים תמיד נזקקו לדם הקורבנות בכדי לכפר על עוונותיהם. משום שהופסקה עבודת הקורבנות לאחר חורבן בית המקדש בארץ ישראל, הם טוענים שיהודים יכולים להיוושע מחטא רק דרך אמונתם בישו ש"מת בצלב ודמו נשפך כקרבן אחרון".

התגובה היהודית

התפיסה כי היהודים אינם מסוגלים לכפר על עוונותיהם ללא פולחן הקורבנות מציגה פירוש מסולף של התנ"ך.

ראשית, הקורבנות נועדו רק לעוונות שנעשו בשגגה (ויקרא ד':א'), והיוו כאמצעי לעודד את הפרט לתשובה אמיתית. פסוקים רבים, כולל הושע פרק י"ד, מורים לנו שתפילותינו כיום תפסו את מקום הקורבנות בעבר. בנוסף לכך, נאמר בתהילים (נ"א:י"ז): "זבחי אלוהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלוהים לא תבזה, ובהושע ו':ו' נאמר: "כי חסד חפצתי ולא זבת, ודעת אלוהים מעולות." ע"י תשובה, תפילה, צום ועשיית-טוב התורה מלמדת אותנו שלכל אחד יש את היכולת לחזור אל האלוהים.

מושג זה מתואר יפה בספר יונה ובמגילת אסתר, כאשר יהודים ולא-יהודים חזרו בתשובה והתפללו לאלוהים, עוונותיהם כופרו ללא הצורך בהקרבת קורבנות.

³ התורה - הברית המקורית של האלוהים - היא נצחית והעם היהודי חייב לשומרה. בחירה חופשית מאפשרת לאדם בחירה - ללכת או לא ללכת בדרכי התורה. ה"ברית החדשה" עליה מדבר ירמיה אינה מחליפה את הברית המקורית, אלא מחזקת אותה. בימות המשיח, האלוהים יתן לנו "לב חדש" שיסיר מאתנו את הפיתויים לעשות רע. מכאן והלאה, העם היהודי יעבוד את האלוהים בכל לבבו ולא יפר כלל את הברית המקורית (ירמיה ל"ב:ל"ח-מ', יחזקאל י"א:ט'-כ', יחזקאל ל"ו:כ"ו-כ"ז).

יחסנו האישי עם האלוהים מאפשר לנו לפנות אליו ישירות בכל עת, כפי שנאמר במלאכי (פרק ג'ז') "שובו אלי ואשובה אליכם" וביחזקאל (פרק י"ח:כ"ז) נאמר "ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה".

המלך שלמה אמר שעיקר תכלית האנושות היא להאמין באלוהים ולשמור מצוותיו כפי שנאמר בקהלת (י"ב:י"ג) "סוף דבר הכל נשמע את האלוהים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם". ובספר דברים (ל'י"א-י"ד), אנו לומדים שהדרך אל קרבה לאלוהים הנה בהחלט בהישג ידינו – "לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא".

טענה מס' 4

"ניסים מאמתים את תוקף הנצרות"

יש "יהודים משיחיים" הטוענים שקבלת מרותו של ישו שינתה את חייהם, וכתוצאה ישירה מכך אף קרו להם נסים.

התגובה היהודית

הטענות על התרחשות נסים ושינויים בחייו של אדם אינן נחלת דת זו או אחרת. המומרים לכתות ולדתות אחרות גם הם מספרים על נסים ומאורעות בחייהם.

התנ"ך מזהיר שנסים מדומים באים לפעמים כניסיון מאת האלוהים. דוגמה טובה לכך נמצא בספר דברים: "כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת. ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמור נלכה ונעבדה אלוהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם. לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא, כי מנסה ה' אלוהיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את ה' אלוהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם. אחרי ה' אלוהיכם תלכו, אותו תיראו, ואת מצוותיו תשמורו, ובקולו תשמעו, ואותו תעבודו, ובו תדבקו. והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה' אלוהיכם" (י"ג:ב'-ו').

פסוקים אלה מלמדים אותנו שהאלוהים יכול לאפשר לנביא שקר לעשות נסים בכדי לנסות אותנו ולראות האם נלך אחרי רצון האלוהים, או שניתן ל"נסים" אלה להוליך אותנו שולל.

כמו כן, אנו רואים בספר שמות (פרק ז':י"א), שנסים אינם בהכרח מיוחסים לאלוהים בלבד (להבנת העניין ראה ספר דרך ד' לרמח"ל). בפסוק זה פרעה מצווה על מכשפיו לעשות בלהטוטיהם נסים זהים לאלה שנעשו ע"י משה ואהרן.

שתי דוגמאות אלה מלמדות אותנו שאל לנו להסתמך על נסים כעל הוכחות לאמיתות האמונות שלנו.

טענה מס' 5

"האמונה הנוצרית ב'שילוש' הנה ברוח היהדות"

התיאולוגיה הנוצרית מבוססת על האמונה בהתגשמות הבורא – שהאלוהים חי ב"שילוש", ושיש היה המתווך בין האלוהים ובין האדם. מיסיונרים שהם "יהודים משיחיים" טוענים שתיאולוגיה זו תואמת לחלוטין את היהדות.

התגובה היהודית

כפי שהזכרנו, ע"פ היהדות ישנן אמונות שמוותרות לגויים אך אסורות ליהודים. אחת האמונות האסורות בהחלט ליהודים ע"פ התנ"ך הנה תיאולוגית הנצרות בענין האלוהים. הנה למשל הדוגמאות הבאות:

1. הוראה להאמין באחדות האלוהים ניתנה דווקא לבני ישראל (העם היהודי), כפי שנאמר בדברים (ו'ד'): "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". הרעיון המתבטא בפסוק זה לא רק דוחה את הרעיון של ריבוי האלוהויות, אלא גם קובע שהאלוהים הוא הישות האמיתית והבלעדית. ע"פ התנ"ך, האלוהים אינו רק נצחי, אלא גם מעבר למימד הזמן, המקום והחומר. לאלוהים אין ראשית ואחרית כנאמר בישעיהו (מ"דו'): "אני ראשון ואני אחרון, ומבלעדי אין אלוהים". על אף שלפי היהדות האלוהים מתגלה לברואיו (האנושות) בדרכים רבות (כדיין או כמושיע), מהות האלוהים עצמה היא אחדות מוחלטת, שאינה יכולה להתחלק, ולכן לא יכולה להיווצר בה שום הפרדה. דבר הקיים מעבר למימד הזמן והמקום, לא ניתן לתארו כמורכב משלשה אספקטים שונים. ברגע שאנו מיחסים תכונות כאלה לאלוהים, אנו שוללים בכך את אחדותו של האלוהים⁴.

הפסוקים הבאים, שמקורם בתנ"ך העברי מחזקים את האמונה היסודית וההכרחית באחדות האלוהים: "ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלוהים עמדי" (דברים ל"ב, ל"ט). "כי ה' הוא האלוהים אין עוד מלבדו" (דברים ד', ל"ה).

⁴ המיסיונרים טועים בטענתם שהשימוש העברי במילה "אחד" (דברים ו'ד') ולא במילה "יחיד" מלמד שהאלוהים הוא אחדות כוללת ולא אחדות מוחלטת יחידה. הם טוענים שה"שילוש" היא אחדות כוללת כדוגמת דבר שיש בו אספקטים שונים. למשל, שעט אחד מורכב מדיו, פלסטיק ומתכת. טענה זו מופרכת מיסודה כיוון שלא ניתן להשתמש בחפצים חומריים או פיזיים הקיימים במסגרת של זמן ומקום לתאר את אלוהים הנמצא מעבר למימדים אלה. אנו חיים בעולם חומרי אשר נברא ע"י אלוהים, ומסוגלים להבחין רק בדברים שנשלטים ע"י מימדי הזמן והמקום. הבנה זו גורמת לנו לטעות ולחשוב שהאלוהים אינו הישות האמיתית היחידה. משום כך אנו רואים לנכון להשתמש במספר אשר פוסל כל דבר אחר כמו שכתוב בפסוק: "אני אחד ואין שני" (קהלת ד'ח). על-ידי השימוש במילה "אחד" (בספר דברים ו'ד'), ולא במילה "מיוחד", לתאר את אלוהים שהוא מעבר למימדי הזמן והמקום, אחדות המוחלטת של אלוהים לא רק שהיא מתחזקת, אלא גם מפריכה כל אפשרות אחרת העולה על הדעת.

2. ליהודים אסור לדמיין שיש לאלוהים דמות כלשהי. בספר דברים (פרק ד':ט"ו-י"ט, ובפרק ה':ח'-ט') מופיעים כמה מן האזכורים הרבים בתנ"ך האוסרים על היהודים להאמין כי לאלוהים יש גוף או דמות-גוף כפי שנטען ב"ברית החדשה".

3. האיסור נגד ישות מתווכת נמצא בדברה השניה של עשרת הדברות (בשמות כ':ג') "לא יהיה לך אלוהים אחרים על פני". משום כך, הטענה ב"ברית החדשה" (*John 14:6*) "אין לבא לאבא אלא דרכי" (דרך ישו) אינה מקובלת על היהודים. גם אם אדם מחשיב הווייה מסוימת כחלק מן האלוהים, אסור ליהודי להשתמש בה כישות מתווכת. התורה מלמדת שכל אדם מסוגל ליצור קשר ישיר עם האלוהים.

אמונות נוצריות אלה, המושרשות בעבודת אלילים עתיקה, הנן מקור הסיבה לדחייתן ע"י האמונה היהודית באלפי השנים האחרונות, אפילו כאשר דחייה זו הייתה כרוכה בעינויים והרג. יהודים תמיד הבינו שהמרת דתם תביא לניתוק הקשר המיוחד שלהם עם האלוהים כפי שהוא מתואר בתורה.

מסקנות

הקהילה היהודית כולה, ופלגים שונים של הנצרות מסכימים בנושא אחד: שלתנועת "היהודים המשיחיים" אין שום שייכות ליהדות. להיות "יהודי למען ישו" זה אבסורד כמו להיות "נוצרי למען בודהה", ומגוחך בדיוק כמו ש"חזיר כשר" הנו סתירה מובהקת של עיקרי היהדות. ובדומה לדבריו של אליהו הנביא (מלכים א', י"ח:כ"א) - אם אתה תלמיד של ישו, קרא לעצמך "נוצרי", ואם אתה יהודי, התנהג לפי היהדות. אל תטעה את עצמך, אין אתה יכול להיות מאמין בשניהם בו בזמן.

האמת היא, שהיהדות היא הדרך היפה ביותר למימוש עצמי ורוחני בעבודת האלוהים עם כל הלב, הנפש והרוח.

ספר משלי (ג':י"ז-י"ח) מתאר את התורה במילים אלו: "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. עץ חיים היא למחזיקים בה". ההגנה הטובה ביותר נגד המתקפה הגוברת של התעמולה המיסיונרית היא התמסרות עמוקה ליהדות, הבנה מוחלטת של טענות המיסיונרים והתגובות ההולמות מטעם היהדות.

המשיח לפי היהדות

אחת מהנחות היסוד עליה נשענת תורת הנצרות היא שישו היה המשיח שניבאו עליו בתנ"ך. היהדות תמיד דחתה אמונה זו. כיוון שמטרת ה"יהודים המשיחיים" היא לשכנע את היהודים שישו אכן מילא את תנאי המשיח המובטח, הכרחי עלינו לבדוק את הגישה היהודית למושג "משיח" על מנת להבין מדוע טענות אלה הן מופרכות וכוזבות.

השורש למילה "משיח"

התרגום המילולי והנכון למילה "משיח" הוא משוח (בשמן), אשר מקורו בטקס המשיחה והחנוכה של אדם או חפץ בשמן (שמואל א', י"א-ב'). השימוש במילה "משיח" (או בשורש מ.ש.ח) נפוץ בתנ"ך היהודי בהקשר למגוון רחב של אנשים או חפצים. לדוגמה: מלך יהודי, שלמה (מלכים א', א'ל"ט), כוהנים יהודים (ויקרא ד'ג'), נביאים (ישעיהו ס"א:א), בית המקדש-המשכן (שמות מ'ט'), הכנת מצות לפסח (במדבר ו'ט"ו), וגם בהקשר למלך גוי, כורש מלך פרס (ישעיהו מ"ה:א).

התנאים הנצרכים על מנת להיחשב "משיח" על פי היהדות

בתרגום מדויק של התנ"ך העברי לאנגלית המילה "משיח" אינה מתורגמת ל" Messiah" אלא כ-"annointed" דהיינו - משוח. ובכל זאת, אחד העקרונות היסודיים ביהדות הוא האמונה בדמות משיחית. כיון שמושג המשיח ניתן ליהודים מהאלוהים, המסורת היהודית היא המוסמכת ביותר לתאר ולהכיר את המשיח המיוחל. מסורת זו מבוססת על אזכורים רבים בתנ"ך, אותם נפרט בהמשך. ע"פ היהדות, המשיח הוא בן-אנוש (ללא שום תכונה של אלילות או אלוהות), אשר יביא לשינויים מסוימים בעולם, ואשר יצטרך למלא תנאים מסוימים לפני שיוכר כמשיח.

תנאים אלה הם כדלהלן:

1. הוא חייב להיות יהודי (דברים י"ז:ט"ו, במדבר כ"ד:י"ז).
2. הוא חייב להיות משבט יהודה (בראשית מ"ט:י) וצאצא ישיר משושלת דוד המלך (דברי הימים א' י"ז:י"א, תהילים פ"ט:כ"ט-ל"ח, ירמיהו ל"ג:י"ז, שמואל ב', ז'י"ב-ט"ז) ושלמה המלך (דברי הימים א', כ"ב:י', דברי הימים ב', ז'י"ח).
3. הוא חייב לקבץ נידחי ישראל מהגלות ולהחזירם לארץ ישראל (ישעיהו כ"ז:י"ב-י"ג, ישעיהו י"א:י"ב).
4. הוא חייב לבנות את בית המקדש בירושלים (מיכה ד'א').
5. הוא חייב להביא שלום לעולם (ישעיהו ב'ד', ישעיהו י"א:ו' מיכה ד'ג').
6. הוא חייב להשפיע על העולם כולו להכיר ולעבוד את האלוהים (ישעיהו י"א:ט', ישעיהו מ'ה' צפניה ג'ט').

כל התנאים הנדרשים מן המשיח מופיעים בצורה ברורה ביותר ביחזקאל (ל"ז:כ"ד-כ"ח): "ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם. וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם. וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם. והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם. וידעו הגוים כי אני ה' מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם."

אדם אשר מחסיר אפילו אחד מכל התנאים האלה, אינו יכול להיחשב כמשיח.

מדוע לא יתכן שישו יכול היה להיות המשיח היהודי?

בדיקה מדוקדקת של תנאים אלה מגלה, שאע"פ שישו היה יהודי, הוא לא מילא אחר אף אחד משאר התנאים. בדיקת המקורות הסותרים המתארים את יחוסו של ישו מגלה כמה בעיות בקיום התנאי השני. הבעיה העיקרית: ב"ברית החדשה" נאמר שלישו לא היה אב גשמי (ביולוגי). אך, התנ"ך מציין בפירוש כי יחוסו של האדם ושייכותו לשבט מסוים נקבעים דווקא דרך אביו הגשמי (במדבר א':י"ח, ירמיהו ל"ג:י"ז). ולכן, לא יתכן שישו היה מצאצאי שבט יהודה, או מזרעו של דוד המלך ובנו, שלמה המלך.

ישנן בעיות נוספות בכל ניסיון להוכיח את יחוסו של ישו דרך יוסף, בעלה של מרי (אמו של ישו). ה"ברית החדשה" טוענת שיוסף (אביו של ישו) הוא מצאצאי המלך כניהו, והרי בתנ"ך היהודי קולל כניהו שלא יקום לו זרע אשר ישב על כסא דוד ושימשול ביהודה (ירמיה כ"ב:ל'). ולכן, הייחוס של יוסף, גם אם היה מועבר לישו, הנו סיבה נוספת לפסול את ישו בתור ה"משיח".

לבסוף, קיימת הסתירה באזכורים של מוצאו של ישו בין ספר Matthew (פרק א') לספר Luke (פרק ג'). ההסבר הנוצרי המקובל לסתירה זו טוען כי הייחוס המופיע בספר Luke הוא דרך אמו של ישו – מרי. אך הסבר זה נטול כל בסיס אפילו לפי הטקסט היווני המקורי. בנוסף, כבר הוברר שייחוס של צאצא עובר דרך האב (ולא דרך האם). ולכן, הסבר זה אינו מתקבל על הדעת. ואפילו אם היה אפשר ליחס דרך האם, מתעוררת בעיה נוספת. שהרי, בספר Luke (ג:ל"א) מופיעה מרי כאחת מצאצאי דוד המלך, דרך נתן, אחיו של שלמה, ולא דרך שלמה עצמו, כפי שמופיע בדברי-הימים א' (פרק כ"ב:י') בתנ"ך.

ברור, שתנאים מספר שלוש, ארבע, חמש ושש לא התקיימו בתקופת ישו או לאחר מכן. כל טענה נוצרית לקיום שאר התנאים ב"התגלות השנייה" של ישו אינה שייכת כלל, כיוון שהרעיון כי "ביאת המשיח" תחול יותר מפעם אחת אין לו כל בסיס בתנ"ך.

לסיכום, אין אנו יכולים לדעת בוודאות אם אדם מסוים הוא המשיח עד אשר ניווכח כי מילא אחר כל התנאים הנ"ל.

התפיסה הנוצרית בעניין המשיח וישו שונה בתכלית השינוי מתפיסת היהדות. הבדלים אלה התפתחו עקב השפעת הכנסייה בתקופת המושל קונסטנטין ומועצת ניקסיה שגזרה את "חוקי ניסין" בשנת 325 לספירה.

לפי היהדות, המשיח מעולם לא היה מיועד כלל להיות נושא לפולחן דתי. תפקידו ומטרותיו העיקריים הם להביא שלום לעולם, למלא את העולם בדעת ובהכרת אלוה אחד.

הפרכת "הוכחות תנכ"יות" של הנוצרים

א דם שעבר ביער שם לב שעל עץ מסוים צויירה מטרה עגולה ובה חץ בדיוק באמצע. לאחר שעבר כמה מטרים נוספים, ראה מספר מטרות נוספות, ובכל אחת היה חץ בדיוק באמצע. מאוחר יותר הוא פגש בקשת המוכשר ושאלו: "איך הגעת לרמת מומחיות כזו שתמיד אתה מצליח לירות בדיוק באמצע?" "זה לא מסובך", אמר הקשת, "קודם אני יורה חץ, ולאחר מכן אני מצייר את המטרה".

כאשר בודקים "הוכחות" נוצריות המצביעות לכאורה על ישו כמשיח המיוחל, עלינו תמיד לשאול את השאלה הבאה: "האם החץ נורה לתוך המטרה, או האם המטרה צוירה מסביב לחץ?" במילים אחרות, האם הקטע תורגם או צוטט בצורה מסולפת, הוצא מהקשרו, או שהמציאו אותו לחלוטין?

להלן כמה דוגמאות למספר שיטות בהן משתמשים מיסיונרים אשר "מציירים מטרה מסביב לחץ" בכדי להוכיח את טענותיהם.

דוגמה מס' 1

ה"פסוק" הומצא - ואינו מופיע כלל בתנ"ך העברי

הנבואה הקלה ביותר להתגשם היא זו שהמצאת בעצמך. הברית החדשה בהחלט מדגימה עקרון זה, שהרי היא המציאה "נבואות" בטענה שהן מופיעות בתנ"ך העברי.

בספר Matthew שב"ברית החדשה" כתוב שישו הוא המשיח משום שהיה גר בעיר נצרת. הברית החדשה משתמשת ב"הוכחה" הבאה מהנבואות בתנ"ך בכדי להוכיח זאת: "ויבא (ישו)

וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על-פי הנביאים (בתנ"ך העברי) כי נצרי יקרא לו. (Matthew, ב'כ"ג). כיון ש"נצרי" פירושו תושב נצרת, ובעצם העיר נצרת לא הייתה קיימת בתקופת התנ"ך, אי-אפשר למצוא ציטוט זה בתנ"ך העברי. הנוצרים פשוט המציאו אותו.

דוגמה מס' 2

הפסוק תורגם בצורה מעוותת

מיסיונר מוצלח יעבוד עם טקסט אנגלי שתורגם בצורה מסורבלת מטקסטים יווניים שהם עצמם תורגמו בצורה משובשת, ולא יעיין בטקסט העברי המקורי.

בספר Romans (י"א:כ"ו), ה"ברית החדשה" מצטטת את ישעיהו נ"ט:כ' כאילו אמר: "ובא מציון גואל וישיב פשע מיעקב". ציטוט זה מנסה לבסס את האמונה הנוצרית שהמשיח יבוא לכפר על העוונות שלנו. אבל, בדיקה מדוקדקת בטקסט העברי המקורי מגלה סתירה חריפה. ישעיהו (נ"ט:כ') בעצם אומר את ההפך הגמור: "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'". ישעיהו מבהיר שתפקידו של המשיח הוא לא לכפר על חטאינו, אלא, כאשר אנחנו נכפר עליהם, רק אז יבוא המשיח! כמו כן, מן הראוי לציין שבמהדורות רבות של ה"ברית החדשה" פסוק זה מתורגם נכון בישיעה, ובצורה מעוותת בספר Romans.

דוגמה מס' 3

הפסוק תורגם בצורה מעוותת והוצא מהקשרו

בניסיון להוכיח את הרעיון של הולדה ע"י בתולה ("Virgin Birth"), נאמר בספר Matthew (א'כ"ב-כ"ג): "ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר ה' ביד הנביא לאמר-הנה העלמה הרה ויולדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו". המיסיונרים טוענים שכאן אנו רואים את קיום הנבואה המופיעה בישיעהו (ז'י"ד), אך שם נאמר: "הנה העלמה הרה ויולדת בן וקראת (היא) שמו עמנואל".

להלן, כמה עיוותים בתרגום הנוצרי:

1. בפסוק כתוב "עלמה", שבעברית פירושה אישה צעירה ולא דווקא בתולה. דבר זה מוסכם על חכמי המקרא⁵.

⁵ יש מיסיונרים הטוענים שבתרגום עתיק של התורה לשפת היוונית, "תרגום השבעים", שבעים רבנים גדולים תרגמו את המילה "עלמה" שבישיעהו (ז'י"ד) כ-Parthenos דהיינו, בתולה יוונית. טענה זו מטעה מכמה סיבות:

א. שבעים הרבנים לא תרגמו את ספר ישעיהו, אלא את חמשת חומשי התורה בלבד. ובעצם, בהקדמה להוצאה האנגלית של "תרגום השבעים", הוסבר כי תירגום החומש היה מן המעולים ביותר, ותירגומו של ספר ישעיהו - מן הגרועים ביותר.

ב. בבראשית (ל"ד:ב-ג') השימוש במילה Parthenos מובא בהקשר לאשה שאינה בתולה, צעירה שנאנסה.

ג. כל הגירסה של "תרגום השבעים" בה משתמשים המיסיונרים אינה מן התרגום המקורי, אלא תרגום מאוחר ומעוות יותר.

2. בפסוק כתוב "העלמה", לא סתם "עלמה", אלא אישה מסויימת שהייתה ידועה לישעיהו בחייו.

3. כמו כן, נאמר "וקראת", זאת אומרת, שהיא תקרא לו עמנואל, ולא שהם יקראו לו בשם זה. אפילו אם לא נתחשב בחוסר דיוק זה, ונקרא את פרק ז' בשלמותו (משם נלקח פסוק זה), יתבהר לנו שהנוצרים הוציאו אותו מן התוכן בו הוא נכתב.

פרק זה מדבר על נבואה שהושמעה למלך אחז בכדי להרגיע את פחדי העם משני המלכים המאיימים (מדמשק ומשומרון) אשר התכוננו לפלוש לירושלים, כ-600 שנה לפני הולדת ישו. ישעיה מזהיר ומנבא שמאורעות אלה עלולים להתחולל בעתיד הקרוב מאוד (לא בעוד 600 שנה כפי שהנוצרים טוענים). פסוק ט"ז מבהיר זאת: "כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה."

האמת היא, שבפרק הבא הנבואה התגשמה ונולד בן לישעיהו. וכפי שנאמר בישעיהו ח' ד': "כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שומרון לפני מלך אשור". פסוק זה שולל לגמרי כל קשר לישו שנולד כ-600 שנה לאחר מכן.

דוגמה מס' 4

כאשר הפסוק נלמד בהקשרו, לא יתכן לשייכו לישו

בספר Hebrews (א'ה'), ה"ברית החדשה" מצטטת פסוק משמואל ב' (פרק ז' י"ד) "אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן". טענת הנוצרים היא שפסוק זה מנבא ומתייחס אל ישו כאל בן-האלוהים. אך אם נעיין בפסוק בשלמותו, ניווכח שאין הוא מסתיים בביטוי ש"מצוטט" ב"ברית החדשה" אלא ממשיך כך: "אשר בהעותו והוכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם". המשך הפסוק אינו תואם כלל את תפיסת הנצרות שישו הוא "ללא חטא". בנוסף לכך, פסוק זה מדבר במיוחד על המלך שלמה, כפי שברור מתוך דברי הימים א' (כ"ב ט'–י'): "כי שלמה יהיה שמו... הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב".

התנ"ך מרבה להשתמש במילה "בן-אלוהים" כשמדובר על בני-אדם (ראה לדוגמה בראשית ו' ב'). ובעצם, האלוהים קורא לכל עם ישראל "בני בכורי ישראל" (שמות ד' כ"ב).

סיכום

דוגמאות אלה מראות את הבלבול שנוצר כאשר המיסיונרים יורים את החץ ורק אח"כ מציירים את המטרה סביבו. עצתנו היא, כי תמיד כדאי להשקיע את הזמן הדרוש לבדוק ולקרוא את הפסוקים בקפידה. אם תנהגו כך, הפירוש הנכון יהיה בהחלט ברור.

פתרונות מעשיים לבעיית הכתות והמסיונרים

ל הלק, השאלות והתשובות הנאותות להן, אשר יספקו הצעות מוצקות כיצד למנוע ממסיונרים לגייר יהודים, וכיצד להתמודד בניסיונות המסיונרים אשר הצליחו כבר באופן כלשהו להשיג את מטרתם.

שאלה: האם יהודים יכולים "לחסן" את עצמם ואת משפחותיהם נגד נוצרים מטיפים (אוונגליים), ואלה העמלים לגייס מאמינים לכתות שונות?

תשובה: כמו בתחומים רבים אחרים, מניעה מתחילה בבית. בית יהודי צריך להרגיש כבית יהודי. ההורים יכולים לקבוע נורמה על ידי שימוש דוגמה: בלימוד היהדות, בשמירה על המנהגים והמסורת היהודית בדרך שמתאימה ונוחה להם. חינוך יהודי פורמלי – חובה. הורים אשר אינם מסוגלים לענות בצורה מספקת לשאלות ילדיהם בענייני דת נותנים להם להבין, מבלי שיתכוונו בכלל, שידע זה אינו חשוב במיוחד.

מסוכן לתת לילדים את הרושם שהיהדות היא "דת של נוחיות", שאפשר לבחור בה על מה שומרים ועל מה לא שומרים. ילד יכול להבין שאין שכר ועונש למעשיו של האדם, ושהיהדות היא דת צבועה וחסרת כל תוכן רוחני.

ילדים מחקים את ההורים בהתנהגות ובדעות. הורה שהתנהגותו מכריזה "עשה כפי דברי אך לא כפי מעשי", ללא ספק גורם נזק לילדיו.

חשוב שהורים ידאגו לשמור על ערוצי תקשורת פתוחים לילדיהם כשהם בכל גיל – בבית הספר היסודי, התיכון, האוניברסיטה, וכשהם כבר חיים בגפם או נשואים. מבחינה אידיאולוגית, רצוי שילדים ירגישו חופשיים לדבר על כל נושא שהוא עם הוריהם. הקמת ערוץ תקשורת כזה עוד בגיל הרך, יבטיח המשך דיאלוג שאינו ביקורתי, ואשר בעזרתו יתמודדו ילדים במצבים הקשים בהם ייתקלו בהמשך חייהם.

כמו כן, חשוב מאוד שהורים יבטאו את אהבתם לילדיהם במילים ובמעשים של ממש. עסקתי בייעוץ ליהודים רבים אשר טענו בפני: "להורי אף פעם לא היה אכפת ממני, ומדוע דווקא עכשיו הם מציקים לי?"

שאלה: איך הורה יכול לדעת אם בנו או בתו נמצאים תחת השפעה מיסיונרית?

תשובה: אפשר שהורים יגלו עלונים מודפסים, קטעים מהברית החדשה, תכשיטים המסמלים כת מסוימת או ספרים של דת אחרת. לפעמים, הבן או הבת נותנים רמזים מילוליים כגון: "אני

זקוקים לישועה, " או "מצאתי ישועה בכדי שלא אלך לגיהנום". יתכן שיפתח שיחה באמירה כגון "האם ידעת שה"ברית החדשה" (או ספר אחר) אומרת כך וכך?"

כמו שהאינטואיציה של הורים יכולה לאפשר להם להבחין בהתעורר מחלה אצל ילדם עוד לפני שהתחילו להופיע הסימפטומים הרפואיים, כך גם עם מחלה רוחנית – הורים מסוגלים לאבחן אותה בשלבים מוקדמים.

לפעמים הרמז טמון עמוק בין השורות, כגון בשאלה "מדוע היהדות אינה מלמדת על החיים לאחר המוות, או על גן עדן וגיהנום?" במקרה זה, על ההורים לא רק לקלוט את המסר הסמוי, אלא גם להיות מסוגלים לענות תשובה הולמת.

כאשר הורים אינם בטוחים ביכולתם לענות ולטפל בקונפליקט הדתי, רצוי שישוחחו על הבעיה עם רב. זו הדרך הטובה ביותר לטפל בשאלות כגון "כיצד אני יודע שהיהדות היא הדת האמיתית?" יש לזכור שלא כל הרבנים מנוסים בתחומי הכתות והמיסיונרים, ולכן מומלץ לפנות למומחים בתחום הזה כגון, הצוות המיומן של "יהודים למען יהדות" ("Jews For Judaism") הנוסעים ברחבי תבל בכדי לתת שירותי יעוץ מוצלחים בתחום.

שאלה: האם לא ייעלב השואל בגלל הדחיות המתמידות המדגישות שרק היהדות היא אמיתית?

תשובה: יתכן. אך יש לזכור שכמעט כל אדם רוצה להאמין בתשובות הגיוניות לשאלות לגיטימיות. כאשר התקשורת בין הצדדים פתוחה וישירה, כל אחד יכול להחליט החלטות נבונות ומנומקות. ההחלטה באם להצטרף לכת, או להתנצר לא נעשית בין-רגע, או לפי תשובה אחת בלבד.

שאלה: מה יקרה אם כל הדרכים למנוע מאדם מסוים מלהיסחף אל הכת הגיעו מאוחר מדי, והבן או הבת כבר הצטרפו לכת או לכנסיה?

תשובה: הדבר החשוב ביותר הוא לא להיכנס לבהלה, להתפוצץ, להאשים, לומר "קדיש", או לגרור את ה"גר" למצב שבו יחליט להתחמק מבני המשפחה או מהעניין. חשוב להיות רגועים ולשמור על ערוץ פתוח לשיחה. דו-שיח פתוח הוא הצעד הראשון שננקוט בו בכדי לנסות לשכנע את האדם לחזור בו מן הכת או הדת החדשה.

אם הורים או אנשים חשובים במשפחה יקשיבו בצורה עקבית ומתמידה, יתכן ש"הגר" יהיה מוכן לשוחח על המניעים והסיבות למעשיו עם צוות מיומן של יועצים ורבנים מ"יהודים למען יהדות". שיחות מן הסוג הזה יכולות לפרט הסברים בעניין הדת החדשה, ובכך לסייע ל"גר" להבין מדוע, ואיך היהדות מתאימה יותר ליהודים.

שאלה: אך מה לעשות אם המשפחה מסבכת עצמה בכעס ובושה, או מרחיקה את בן-המשפחה לצמיתות?

תשובה: אם נוצר עימות, יהיה קשה או בלתי-אפשרי לנהל דו-שיח. יצירת מחלוקת תגרום להקצנת שתי הקבוצות ותעורר אווירה עוינת להחלפת רגשות ואמונות בצורה חיובית. יש להבין שהאמונות החדשות של ה"גר" הן מציאותיות ואמיתיות בשבילו, ממש כמו האמונות שלנו עצמנו. תגובה כמו "אתה טועה," תפורש כפגיעה ברמה השכלית שלו.

שאלה: מהי הגישה הנכונה עבור המשפחה?

תשובה: המשפחה חייבת לעשות כל שביכולתה לשכנע את ה"גר" לשקול את כל צדדי העניין, ולחפש שירותי תמיכה מחוץ למשפחה. כמו שאנשים בודקים את כל האופציות העומדות בפניהם לפי שהם בוחרים בקריירה, או בבת/בן זוג, או היכן לגור – כך עליהם לפחות לבדוק את האופציה שמציעה היהדות מול זו שבכת או בדת שהם אימצו לעצמם. אדם השוקל התנצרות יצטרך "להיפתח" ולהיות גלוי לפני שהמשפחה או אנשי המקצוע יוכלו לנחול הצלחה בהגשת סיוע כלשהו.

שאלה: האם פירושו של דבר כי המשפחה תיאלץ לסבול מנהגים וגינונים של דת אחרת בביתם?

תשובה: לא. אם בכדי להימנע מעימות, המשפחה מקבלת את החלטת ה"גר" לשנות את דתו, הרי ש"הגר" צריך גם כן לכבד את רגשות המשפחה. ומשום כך, המקום המתאים למנהגים של הדת החדשה הוא בכנסיה, במסגד, באשראם וכדומה, או בדירה הפרטית של ה"גר". הסדר זה מקל ומסייע לאוירה נוחה יותר, אווירה שתעודד את ה"גר" ואת בני משפחתו לפנות לאיש מקצוע מנוסה אשר יוכל לסייע להם.

חשוב מאוד לכבד את זכותו של כל האדם לטעות טעות כנה. תפקידנו הוא לסייע ביתר עדינות ל"גר" להבין שהחלטתו לקבל דת אחרת היא טעות כנה, הן מבחינה רגשית והן מבחינה אינטלקטואלית. אחת מן הדרכים להשיג מטרה זו היא אם נראה ל"גר" את טיבה של היהדות, במקום לדחות על הסף את הרעיונות החדשים שלו.

שאלה: מה לעשות אם כל הצעדים הנ"ל לא מצליחים? האם אדם זה נחשב כ"אבוד" לצמיתות מהיהדות?

תשובה: בודאי שלא. אלה מאיתנו העוסקים בשטח זה יכולים לספר מאות סיפורים על

אנשים שבילו שנים בנצרות או בכת אחרת, ולבסוף חזרו לחיק היהדות. ולכן, חשוב מאוד להשאיר את ערוצי התקשורת פתוחים, ולשמש דוגמה-אישית-דתית טובה. משפחה נשארת תמיד משפחה! הבדלים באמונות אינם משנים קשר ביולוגי ורגשי שקיים לכל החיים. אסור לחדול מלקוות שהאדם אכן יחזור בו.

סיפורים אישיים

(השמות שונו על מנת להבטיח פרטיות)

סיפורה של לורה

ל-3 שנים, והלכתי למחנות קיץ נוצריים. במשך זמן רב הייתי עסוקה מאוד בתנועת "יהודים למען ישו", בחלוקת חוברות, בהשתתפות במפגשים משיחיים ובקורסים בתנ"ך. הרגשתי נוח יותר כשלמדתי במחיצת יהודים אחרים שגם הם האמינו בישו, או "ישוע" כפי שקראנו לו. לרוב האנשים שהיו פעילים בתנועת "יהודים למען ישו" היה רקע יהודי מצומצם כמוני, וכמוני, הם לא הרגישו סיפוק מהחוויות היהודיות שעברו עליהם. אבל, כעת הרגשנו שאנחנו "יהודים מושלמים". בשיעורי תנ"ך למדנו מתוך "הברית החדשה" וגם מתוך "הברית הישנה". השתמשנו ב"ברית הישנה" (התנ"ך היהודי) להוכיח שישו אכן היה המשיח שעליו ניבאו. הייתי מאוד שבעת רצון מהיחס שלי עם האלוהים ומהפעילות בתנועת "יהודים למען ישו".

יום אחד חילקתי חוברת לאישה יהודיה דתייה והסברתי לה על השלמות הרוחנית ועל הקשר החזק עם האלוהים בעקבות האמונה שלי בישו. הראיתי לה הרבה קטעים ב"ברית הישנה" וב"ברית החדשה" והיא הקשיבה לדברי מלאי ההתלהבות. לאחר שסיימתי, היא שאלה אותי כמה שאלות בסיסיות על החגים היהודיים והתפילות. היא הפתיעה אותי עם השאלות שלה. הרגשתי נבוכה ומבווישת משום שלא ידעתי את התשובות. מתוך התסכול שלי שאלתי אותה אם היא מרגישה קרבה אישית לאלוהים, משום שידעתי כי לי לא הייתה קרבה כזאת כשגדלתי כיהודיה. "כן", היא ענתה לי. "אולי תבואי אלי הביתה לשבת ותחליטי בעצמך אם לנו, היהודים, יש קרבה לאלוהים". היא השאירה לי מספר טלפון והלכה.

שאלותיה הרבות לא נתנו לי מנוח. מדוע לא ידעתי על החגים האלה? האם בעצם נתתי צ'אנס ליהדות? אף פעם לא פגשתי יהודי דתי, וחשבתי לתומי שהם קיימים רק בספרים. חברי "היהודים המשיחיים" ניסו לשכנע אותי לא להתקשר לאישה הזאת. אך הרגשתי שאם אני באמת מאמינה בישו, אראה שהרוחניות שלה אינה אמיתית. חשבתי ששום דבר לא יוכל לשנות את אמונתי בישו.

הלכתי לבית של אותם יהודים דתיים וכל כך התרשמתי מהיופי של השבת. ניכר היה שכל מה שהם עשו קשור היה לאלוהים. מקבלת השבת, כאשר האב בירך את ילדיו, ועד להבהוב נר ההבדלה בצאת השבת הרגשתי שיש קדושה בסגנון החיים היהודי שהם ניהלו. הרגשתי שהבורות מעיקה עלי, ורציתי לדעת יותר. התפללתי לישו שיורה לי את הדרך, אך עם הזמן הנאמנות שלי כלפי הנצרות התחילה להשתנות. הבנתי שלא הייתי זקוקה ל"מתווך" בכדי ליצור קשר עם האלוהים. ככל שהעמקתי יותר בהשקפת התורה בקשר ליחס שבין האדם לאלוהים הבנתי שהשילוש לא יכול להיות מושג מן התנ"ך, והרגשתי קשר הדוק יותר ליהדות האורתודוקסית. כשלמדתי תורה בשפה העברית גיליתי הרבה תרגומים מעוותים בטקסטים הנוצריים. לאט, לאט חזרתי הביתה, לעם שלי.

תוך כדי לימוד שקדני הבנתי את המשמעויות העמוקות ביהדות של מושגים כמו "אלוהים", "מסירות" ו"תפילה". עתה נוכחתי כי הרוחניות אליה שאפתי בצעירותי הייתה שרויה מאז ומתמיד אצלנו בחיק היהדות.

קצת אני נשואה, בעלי ואני מקדישים את חיננו לאלוהים ולתורה. ילדינו לא יצטרכו לשאול את השאלה שאני הצטרכתי לשאול: "האם בעצם נתתי צ'אנס ליהדות?"

סיפורו של ג'רי

ג דלתי בבית יהודי קונסרבטיבי, והורי היו ניצולי שואה. כשהייתי ילד למדתי עברית ויהדות בבית-ספר יהודי של אחה"צ, ושמרתי על מנהגי החגים. תמיד הייתי גאה ביהדותי, במיוחד לאחר שביקרתי בישראל. לאחר שסיימתי את התיכון, למדתי הנדסה באוניברסיטה גדולה בקליפורניה. במשך לימודי באוניברסיטה הכרתי כמה "נוצרים שנולדו מחדש" ("Born Again Christians"). ההיכרות והלימוד הובילו אותי להצטרף אליהם ולהפוך לנוצרי. הרגשתי יחס אישי קרוב לאלוהים. הייתי פעיל מאוד מעל לארבע שנים. כל לילה הייתי קורא בתנ"ך, וביקרתי לפחות פעמיים בשבוע בכנסייה מטיפה בשם "Calvary Chapel". ככל שאמונתי התגברה, כך התחלתי להשפיע יותר על אחרים, ואפילו ייסדתי קבוצת לימוד בתנ"ך. כיוון שגרתי בקמפוס הצטרפתי לקבוצה הנקראת "מסע-צלב בקמפוס למען ישו" ("Campus Crusade for Christ") הייתי עסוק מאוד באגודה זו, השתתפתי בסדנאות להכשרת מנהיגים ובפגישות של "הקבוצה הפעילה". ברבות הזמן נעשיתי אחראי על "קבוצה פעילה" משלי. הופעתי אפילו בתוכנית רדיו נוצרית, בתוכניות טלוויזיה ובשני סרטים נוצריים ראיתי עצמי לא רק כ-"Born Again Christian", אלא גם כיהודי מושלם.

יום אחד, כל ראשי "הקבוצה הפעילה" הלכו לשמוע הרצאה של רב מטעם "יהודים למען יהדות" בנושא הנצרות. הכינות, המסירות ושפע הידע של הרב הזה השאירו רושם עצום על כולנו. אך,

כיון שידענו ש"האמת" היא אתנו, נכנסנו אתו לעימות בכמה נקודות תיאולוגיות. לתדהמתי, הוא ידע לענות על כל אחת מהשאלות. בתום ההרצאה החלטתי שאשאר ואמשיך לדבר עם הרב. דברנו כל הלילה וסיימנו ב-4:00 לפנות בוקר. הרב היה כל כך מסור לנושא שהוא הפסיד את הטיסה שלו על מנת לדבר איתי!

התחלתי להבין שלמרות שהיה לי רקע יהודי, לא הבנתי בעצם מה זה להיות יהודי. וההחלטה שלי לקבל את ישו הייתה מבוססת על צד אחד בלבד. למדתי כל כך הרבה על ההשקפה הנוצרית, אך מעט מאוד על ההשקפה היהודית. כנוצרי הייתי מאוד תקיף בדעותיי. הגישה שלי הייתה – "אקשיב לדבריך, אבל אני יודע שאני צודק". המפגש שלי עם הרב נתן לי להבין שלכל סיפור יש שני צדדים. התחלתי ללמוד ולחקור. נוצרים שאלו אותי "האם אינך סבור שהשטן השתלט עליך?" והייתי משיב – אני עושה את מה שאמר ישו "שאל ותקבל" ו"חפש בשקדנות ותמצא". התפללתי להנחיה וייעוץ, והאחרים התפללו למעני שאמצא את השביל הנכון ללכת בו. הבדיקה שלי העלתה "הוכחות" רבות מהספרות הנוצרית שהיו מבוססות על תרגומים מעוותים מן התנ"ך, או שהוצאו מהקשרן. ככל שהעמקתי, כך התברר לי שטעיתי.

בו בזמן, היה בי קול שתבע בתוכי ודרש: "ומה עם כל השינויים בחיים, כל הנסים שראית והמתנות של "הרוח הקדושה" איך אפשר להתעלם מכל אלה?" במשך הזמן הבנתי שכל החוויות האלה לא היו מיוחדות לנצרות בלבד, אלא גם אנשים מדתות אחרות חוו אותן. חייהם של אנשים השתנו גם בקרב היהדות, ולנוצרים אין מונופול בלעדי על האלוהים.

אני כרגע מנהל את חיי בדרך הנאותה והרוחנית על פי היהדות, ומרגיש קרוב יותר לאלוהים מאי-פעם. עכשיו אני יודע מה היא המשמעות של להיות יהודי. חשוב לי להשתמש בשכל שנתן לי האלוהים וללכת אחר דרכיו כפי שהוא התכוון להן.

איני מסוגל להבין איך אדם שבעצם מבין את היהדות מסוגל להאמין בישו. ביהדות אין שום מקום לישו!

התורה מזהירה לא ללכת אחרי תאוות הלב. חשוב לזכור שרוב היהודים אינם מבינים מספיק טוב את התנ"ך בכדי להגיע להחלטה מבוססת בנושאים אלה. אנו חייבים זאת לעצמנו ולאלוהים לבדוק את העניין כראוי, ולוודא שאין אנו נגררים אחרי שקרים. כעת, אני מרגיש שלם כיהודי – חוליה אחת בשלשלת רצופה, שראשיתה ממשה רבנו וחזרה עד אברהם אבינו.

סיפורה של רחל

נ ולדתי וגדלתי בת"א, קבלתי את החינוך הטוב ביותר. אני דוברת עברית ואנגלית ומכירה את היהדות ואת סגנון החיים הישראלי וכן את סיפורי התנ"ך.

ירדתי לאמריקה בגיל 20. התיידדתי עם כמה נוצרים שדברו אתי על ישו. למדתי אתם את הספרות הקדושה שלהם באופן קבוע. במשך הזמן הפכתי ל-"Born Again Christians". נעשיתי חברה ב"בית כנסת משיחי", ובמשך למעלה מ-5 שנים ראיתי עצמי כיהודיה טובה יותר מקודם. הייתי "יהודיה משיחית".

יהודים אמריקאיים תמיד הופתעו לפגוש ישראלית שקבלה עליה את הנצרות, ואני ניצלתי את ההזדמנות להסביר את אמונתי. אחד מהם הציע לי להיפגש עם הרב בן-ציון קרביץ מתנועת "יהודים למען יהדות". בשל השליטה שלי בשפה העברית הייתי בטוחה שהוא לא יוכל להטעות אותי.

הפגישה הראשונה שלנו נמשכה שבע שעות. בדקנו את כל הפסוקים בתנ"ך בטקסט המקורי בעברית, משום שעד כה חברי ואני למדנו את התנ"ך באנגלית. גיליתי שהטקסטים האנגליים בהם השתמשתי בהם היו מבוססים על תרגומים מעוותים ומסולפים.

במשך השבתות הרבות שביליתי אצל הרב קרביץ ומשפחתו, התעמקנו בלימוד יסודות הדת, המוסר והאלוהים. הקרבה אל יהודים דתיים מסורים אלה השאירה עלי רושם כביר. נוכחתי במסירות הכנה שלהם לדת ובקרבה שלהם לאלוהים – דבר שלא הכרתי בחברה החילונית הישראלית. האמת היא שמעולם לא רציתי להכיר בגישה הזו. אבל, משום שהעובדות היו כל כך ברורות, המשכתי להתעמק ביהדות ובמשך הזמן הבנתי שטעיתי טעות חמורה כאשר קבלתי עלי את מרות הנצרות. חזרתי לחיק היהדות ובפעם הזו – חיי השתנו. אני כעת מאושרת באמונתי ביהדות ובאל אחד.

מקורות

1. Clorfene, Chaim and Rogalsky, Rakov, *The Path of the Righteous Gentile*, Southfield, MI: Targum Press, 1987.
2. Hay, Malcolm, *The Roots of Christian Anti-Semitism*, New York: Freedom Library Press, 1981.

ארגון "יהודים למען יהדות" מציע מגוון ומבחר של חומר חינוכי שאפשר לרוכשו דרך האתר שלנו ברשת. בין היתר, אנו מציעים ספרים, קלטות לשמיעה ולצפייה, מאמרים וחברות הניתנים ל"הורדה" במחשב. כמו כן, ברשותנו תשובות ותגובות לטיעונים השונים של המיסיונרים אשר לא ככלנו בחוברת זו. אם ברצונכם לקיים דו-שיח עם אחד מן היועצים העומדים לרשותנו, אנא התקשרו אלינו בדואר אלקטרוני המצוין לעיל, או דרך האתר שלנו:
<http://www.jewsforjudaism.org>

אודות המחבר

בן-ציון קרביץ, מומחה בעל-סמכות ידוע במחלוקת שבין היהדות והנצרות. מייסד הארגון "יהודים למען יהדות בן-לאומי, בע"מ. המכהן כיו"ר הסניף "יהודים למען יהדות" בלוס-אנג'לס.

נולד בשנת 1954 בניו-יורק. למד תקשורת באוניברסיטת אוסטין שבטקסס והוסמך לרבנות ב"קולג' הרבני של אמריקה".

הרב קרביץ הוא מרצה מפורסם אשר הופיע בטלוויזיה וברדיו ומרצה ברחבי תבל: בארה"ב, ברוסיה, בדרום-אפריקה, אוסטרליה ובישראל. במשך יותר מעשרים וחמש שנות ניסיון צבר הרב קרביץ, לזכותו אחוזי הצלחה מהגבוהים ביותר

בתחום ייעוץ ליהודים שנלכדו ברשתותיהם של ארגוני המיסיונרים.

הרב קרביץ מכהן כרבה של משטרת מחוז לוס-אנג'לס, ומשמש כ"יועץ לעת-משבר". בין תחביביו נמנים סקי, צלילה וקראטה. הוא ואשתו דבורה, יועצת פסיכולוגית, מתגוררים בלוס-אנג'לס ביחד עם ששת ילדיהם.

ארגון "יהודים למען יהדות" מגיש לך חוברת זו בסגנון ברור, קצר וקל לקריאה. ארגון זה הינו הארגון המוביל בעולם העוסק בפעילות אנטי-מיסיונרית סביב השעון. מרכזי הארגון דואגים להמשכיות יהודית בהתמודדות נגד ההתבוללות ונגד הפעילות של מיסיונרים נוצרים המכוונת כלפי יהודים.

חוברת זו מהווה מקור מידע מעולה לרבנים, מחנכים, הורים, תלמידים, והדור הצעיר. המידע שבו הוא חינוכי וגם מועיל בשטח. אין ספק שהחוברת תעניק מעין זריקת חיסון נגד פעולותיהם של המיסיונרים.

במקרה וארגון "יהודים למען יהדות" יכול לשמש עזר לכם או לכל אדם אחר שאתם מכירים, אנא כתבו לכתובת הבאה:

Jews For Judaism International Inc.

P.O.B. 351235

Los Angeles, CA 90035

Phone: (310) 556-3344

Email: la@jewsforjudaism.org

www.jewsforjudaism.org

אם ברצונכם להיעזר בנו או להזמין מרצה, אנא התקשרו אל אחד מהסניפים שלנו:

Los Angeles – 310-556-3344

Baltimore/Washington – 410-602-0276

Toronto, Canada – 905-761-0040

Johannesburg, SA – 2711-640-4093

כל הזכויות שמורות כולל העתקה, צילום ותרגום

Copyright © 2003 Jews For Judaism International, Inc.